

SFS 1994:1550 Tullag;

Utkom från trycket
den 27 december 1994 utfärdad den 15 december 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller dels tull som tas ut vid import eller export av varor från eller till tredje land, dels Tullverkets övervakning och kontroll av import från och export till sådant land. Vad som sägs i denna lag om tull gäller även andra skatter samt sådana avgifter som skall tas ut för varor vid import från tredje land, om inte annat uttryckligen anges eller framgår av sammanhanget.

Lagen innehåller kompletterande bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Lagen innehåller även vissa bestämmelser om förfarandet avseende skatt på varor som förs in i landet från sådan del av EG: s tullområde som ligger utanför EG: s skatteområde. Genom dessa bestämmelser genomförs delar av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter. Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund och rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattebelagda varor och om innehav, rörlighet och övervakning av sådana varor.

Ytterligare kompletterande bestämmelser till förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93 finns i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m. m.

Innebörden av vissa uttryck

2 § I denna lag förstås med

det svenska tullområdet Sveriges landområde och sjöterritorium samt luftrummet däröver,

EG:s tullområde: åt områden som anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2913/92,

EG: s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,

tredje land: område som inte omfattas av EG: s tullområde,

tullklarering: en tullmyndighets åtgärder i fråga om en vara som angetts till en godkänd tullbehandling,

förtullning: en tullmyndighets åtgärder i fråga om en vara som deklarerats för övergång till fri omsättning.

I övrigt har uttryck som används i denna lag samma innebörd som i förordning (EEG) nr 2913/92.

Vid tillämpning av tullagstiftningen förstås med *tullmyndighet* Generaltullstyrelsen och underställda myndigheter. Med *tullagstiftningen* förstås såväl EG: s bestämmelser som svenska tullförfattningar.

Införsel av varor till EG: s tullområde

3 § Bestämmelser om skyldigheter för den som för in varor i EG:s tullområde finns i förordning (EEG) nr 2913/92. Regeringen får meddela närmare föreskrifter till utfyllnad av dessa bestämmelser.

Övergång till fri omsättning eller godkänd tullbehandling av varor

4 § Regeringen får meddela föreskrifter om på vilka platser varor får deklaras för övergång till fri omsättning eller anges till annan godkänd tullbehandling av varor.

5 § Om inte annat följer av denna lag eller tullagstiftningen i övrigt får inte någon förfoga över en icke-gemenskapsvara innan den har förtullats.

6 § Oförtullade oljeprodukter får tillföras sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 7 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

7 § Tullmyndighet får, enligt föreskrifter som meddelas av regeringen, bevilja importör eller sådant företag som i sin verksamhet deklarerar varor för övergång till fri omsättning för importörs räkning (ombud för importör), tillstånd att ta hand om och i övrigt förfoga över varor innan tull fastställts. När det förenklade förfarandet används med stöd av ett ombuds tillstånd, får även importören ta hand om och förfoga över varan.

Om det är nödvändigt för tullmyndigheternas kontroll, får regeringen föreskriva begränsningar i rätten att ta hand om varor.

Det finns särskilda föreskrifter om andra begränsningar i rätten att ta hand om varor enligt första stycket och att förfoga över varor som tagits om hand.

8 § Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med tillämpning av ett förenklat förfarande enligt 7 §, skall deklaranten ge in kompletterande tulldeklaration senast nio dagar efter den dag då varan frigjordes.

9 § Den som till landet för in eller låter föra in en vara från ett område som ligger inom EG: s tullområde men utanför EG: s skatteområde, är

skyldig att anmäla införseln till tullmyndigheten. Motsvarande gäller den som för ut eller låter föra ut en vara till ett sådant område.

En gemenskapsvara som förs in i landet från ett sådant område får förvaras på tillfälligt lager, hänföras till tullförfarandena uppläggnings på tullager, aktiv förädling eller temporär import med fullständig befrielse från tull samt föras in i en frizon eller i ett frilager. En vara som skall föras ut ur landet till ett sådant område får hänföras till tullförfarandena export eller passiv förädling.

Regeringen meddelar ytterligare föreskrifter om anmälningsskyldighet och tillämpning av förfaranden för godkänd tullbehandling på ifrågakvarande varor.

10 § Den som är skyldig att betala import- eller exporttull för en vara, eller skulle ha varit det om varan varit tullbelagd (den tullskyldige), är skyldig att betala annan skatt eller avgift som skall tas ut för varan vid import eller export.

Den som lämnar anmälan eller borde lämna anmälan enligt 9 § är skyldig att betala annan skatt än tull samt avgift som skall tas ut för varan på grund av införseln eller utförseln.

Skatt och avgift enligt denna paragraf skall fastställas och betalas i den ordning som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

Om det finns särskilda skäl, kan tullmyndigheten i de fall som avses i 83 § medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull samt avgift.

11 § I verksamheten enligt tullagstiftningen använder tullmyndigheterna ett system för automatisk databehandling (tulldatasystemet). Bestämmer om register som ingår i systemet finns i tullregisterlagen (1990:137).

12 § Tullmyndigheten kan ge tillstånd till att tulldeklarationer och andra handlingar och uppgifter som skall avges till en tullmyndighet får lämnas genom ett elektroniskt dokument till tulldatasystemet eller på annat sätt med hjälp av automatisk databehandling.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Regeringen får meddela föreskrifter om det tekniska förfarandet för uppgiftslämnandet och om förfarandet i övrigt.

Ett tillstånd enligt första stycket får förenas med särskilda villkor om det tekniska förfarandet för uppgiftslämnandet och om förfarandet i övrigt.

En tullmyndighet får genom tulldatasystemet överföra elektroniska dokument och andra upptagningar till en uppgiftslämnare.

13 § Ett elektroniskt dokument anses ha kommit in till en tullmyndighet när det blivit tillgängligt för myndigheten för överföring till sådan form att det kan läsas.

Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom annan myndighet än tullmyndighet eller genom juridisk person efter bemyndigande enligt 9 § tullregisterlagen (1990:137) anses dokumentet dock ha kommit in till tullmyndigheten redan när det tagits emot och kan antas ha avskilts för tullmyndigheten hos förmedlaren.

14 § Om uppgifter lämnats genom överföring av ett elektroniskt dokument till tulldatasystemet, skall tullmyndigheten handlägga ärendet i sak först sedan uppgiftslämnaren begärt tullklarering under återopande av dokumentets tullidentifikationsnummer (tullid).

15 § Tullmyndighetens beslut i ett ärende som väckts genom ett elektroniskt dokument får meddelas genom ett sådant dokument.

16 § Att var och en får anlita ombud i sina mellanhavanden med tullmyndigheterna är föreskrivet i förordning (EEG) nr 2913/92. Regeringen får meddela föreskrifter om villkor och inskränkningar i fråga om användning av ombud.

17 § Tulldeklaration för en vara får avges genom någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning hos deklaranter eller, om tulldeklaration avges genom ombud, hos ombudet.

18 § Regeringen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en tulldeklaration eller anmälan till annan godkänd tullbehandling.

19 § Den som enligt artikel 14 i förordning (EEG) nr 2913/92 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar skall bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

Tulltaxering, omprövning och skönstulltaxering

20 § Med ledning av tulldeklaration eller motsvarande uppgifter fastställer en tullmyndighet tull som skall betalas vid import från eller export till tredje land (tulltaxering).

Omprövning

21 § Den tullmyndighet som fattat beslut om tull som första instans skall ompröva beslutet i en fråga som kan ha betydele för tulltaxeringen om den tullskyldige begär det eller om det finns andra skäl. Ytterligare regler om omprövning av tull finns i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

Bestämmelserna i denna lag och i tullagstiftningen i övrigt om omprövning av beslut om tull gäller även tulltaxeringsbeslut i övrigt samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift. Att omprövning av sådana beslut skall ske om de överklagats framgår av 104 och 106 §§.

22 § Om en fråga som avses i 21 § har avgjorts genom beslut som vunnit laga kraft, får tullmyndigheten inte pröva frågan.

23 § Tulltaxering och sådan omprövning som innefattar bokföring i efterhand får göras även efter utgången av annars föreskriven tid om den tullskyldige samtyckt till att sådan tulltaxering sker.

Om den tullskyldige har åtalats för brott enligt lagen (1960:418) om straff för varusmuggling, får tulltaxering och omprövning enligt första

stycket göras även efter utgången av nämnda tid för den vara som åtalet avser. Beslut om det får dock inte meddelas senare än under kalenderåret efter det då åtalet väcktes. Om den tullskyldige har avlidit, får beslutet inte meddelas senare än sex månader efter dödsfallet. Ogillas åtalet, skall tullmyndigheten undanröja beslutet, om domen vinner laga kraft.

Andra stycket skall tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person åtalats för brott enligt lagen om straff för varusmuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen haft att betala.

Skönstulltaxering

24 § Om tull inte kan beräknas tillförlitligt vid tulltaxering eller omprövning, fastställs vad som skall betalas efter skäligen grund (skönstulltaxering).

Betalning och återbetalning av tull

Betalning

25 § Tull skall betalas till tullmyndigheten inom tio dagar från den dag då den tullskyldige underrättades om kravet, om inte betalningsansånd medgetts.

26 § Tullmyndigheten får medge betalningsansånd för den som bedriver importverksamhet eller annan som importerar varor i större omfattning (kreditimportör). Kreditimportör betalar tull enligt särskild tullräkning. Motsvarande gäller den som bedriver exportverksamhet eller annan som exporterar varor i större omfattning.

Särskild tullräkning får utställas även på den som lämnat tulldeklaration som ombud för tullskyldig, om ombudet gentemot Tullverket åtagit sig att fullgöra den tullskyldiges betalningsskyldighet.

Särskild tullräkning utfärdas en gång i veckan och omfattar tulltaxeringsbeslut för alla varor som frigjorts under en kalendervecka. Räkningen skall betalas senast på fredagen i fjärde veckan efter nämnda kalendervecka.

Om ett ombud har tagit emot medel av tullskyldiga för betalning av tullräkningar, skall ombudet hålla dessa medel skilda från andra tillgångar.

27 § Av förordning (EEG) nr 2913/92 framgår att ställande av säkerhet är ett villkor för betalningsansånd i fråga om tull. Även i övrigt finns gemenskapsföreskrifter om att säkerhet skall ställas för tull. Regeringen får föreskriva att säkerhet skall ställas för andra skatter och avgifter. Om säkerhet inte har ställts, utgör varan säkerhet för tullen och skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

28 § Regeringen får meddela de föreskrifter som behövs i övrigt till utfyllnad av reglerna om uppbörd i förordningen (EEG) nr 2913/92.

Återbetalning

29 § Bestämmelser om återbetalning och eftergift av tull finns i förordning (EEG) nr 2913/92. Om en tullskyldig har betalat annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift eller annan avgift med högre belopp än han rättligen skall betala, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäl-

ler när han betalat annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift eller annan avgift som rätteligen inte skall betalas. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9-13 §§ samma lag återbetalas dock inte.

Vid återbetalning till den tullskyldige får avdrag göras för tull och annan skatt samt avgift som förfallit till betalning och som den tullskyldige skall betala till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Regeringen får meddela de föreskrifter som behövs i övrigt till utfyllnad av reglerna i förordningen (EEG) nr 2913/92 om återbetalning eller eftergift av tull.

Dröjsmålsavgift

30 § Om tull inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2-5 mom. uppbördslagen (1953:272).

Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om tull tillämpas även beträffande dröjsmålsavgift enligt första stycket.

Ränta

31 § I förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93 föreskrivs i vilka fall ränta skall tas ut på tull som skall betalas. I motsvarande fall skall ränta tas ut även på andra skatter och avgifter som skall betalas.

Ränta tas ut även på andra skatter än tull samt på avgifter som skall betalas

1. på grund av bokföring i efterhand enligt förordning (EEG) nr 2913/92,
2. enligt beslut av Generaltullstyrelsen eller allmän förvaltningsdomstol,
3. i fall som avses i artiklarna 202-204 i förordning (EEG) nr 2913/92, när andra skatter eller avgifter undandragits genom förfarandet,

Om utfärdande av särskild tullräkning fördröjs till följd av att den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte lämnat kompletterande tulldeklaration inom föreskriven tid, tas ränta ut på andra skatter än tull samt på avgifter.

Ränta enligt första — tredje styckena tas dock inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

Bestämmelserna i denna lag och tullagstiftningen i övrigt om tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i denna paragraf.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Generaltullstyrelsen får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta på annan skatt än tull eller på avgift enligt denna paragraf, om det finns synnerliga skäl.

32 § Ränta som avses i 31 § andra stycket 1 eller 2 skall beräknas från utgången av den första månaden efter den då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet skall

betalas. Ränta på skatt eller avgift, som motsvarar tidigare återbetalat belopp, beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Ränta enligt 31 § andra stycket 3 skall beräknas från utgången av den månad då varan infördes eller det olovliga förfarandet ägde rum till och med den månad då beloppet skall betalas.

Ränta enligt 31 § tredje stycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar.

33 § På belopp som återbetalas i fall som anges i 29 § utgår ränta. Ränta utgår även på ränta enligt 31 § och på dröjsmålsavgift som återbetalas. Ränta utgår från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet återbetalas.

34 § Om beräkning av ränta i fall som avses i 31 § första stycket finns bestämmelser i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Ränta i fall som avses i 31 § andra och tredje styckena och 33 § beräknas för visst kalenderår efter en räntesats som motsvarar 75 procent av den statslåneränta som gällde vid utgången av november det föregående året. Räntesatsen bestäms till procenttal med högst en decimal. För den tid som infaller efter utgången av det år då skatten eller avgiften slutligen fastställs tillämpas dock den räntesats som gäller för det året. Räntebelopp som inte uppgår till femtio kronor tas inte ut och återbetalas inte.

35 § Om ett beslut som föranlett ränta enligt 31 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, skall ny beräkning av räntan göras. För mycket erlagd ränta återbetalas.

Ränta utgår inte på räntebelopp som en tullskyldig åläggs betala enligt 31 § utöver tidigare erlagd ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 33 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha utgått eller skulle ha utgått med lägre belopp, skall den tullskyldige återbetala vad han uppburit för mycket. Bestämmelserna i tullagstiftningen om tull gäller därvid i tillämpliga delar.

36 § För betalning enligt bestämmelserna i 25 - 35 §§ får uppgifter lämnas mellan Tullverket och annan genom överföring av elektroniska dokument. Regeringen meddelar föreskrifter om sådan överföring.

Indrivning m. m.

37 § Tull som har förfallit till betalning skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Om säkerhet har ställts eller om varan utgör säkerhet, får tullmyndigheten ta ut beloppet ur säkerheten.

38 § Om någon, i egenskap av företrädare för en tullskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att

betala in tull i rätt tid och ordning, är han tillsammans med den tullskyldige betalningsskyldig för tullen. Betalningsskyldigheten får helt eller delvis efterges, om det finns särskilda skäl.

Talan om åläggande av betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den tullskyldiges betalningsskyldighet för beloppen har fallit bort enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för tull enligt 37 §.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för tullbelopp enligt första stycket har rätt att få ut beloppet av den tullskyldige.

Bestämmelsen i 4§ preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

39 § De föreskrifter om ränta, dröjsmålsavgift, indrivning, avräkning, och preskription som gäller i fråga om fordringar mot en tullskyldig gäller även när motsvarande fordringar tagits upp i tullräkning, som utställts på ombud enligt 26 § andra stycket.

Tullauktion m. m.

40 § Om en vara skall säljas av tullmyndigheten enligt bestämmelser i förordning (EEG) nr 2913/92 eller förordning (EEG) nr 2454/93, får varan säljas genom tullmyndighetens försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på annat sätt, om tullmyndigheten finner det vara lämpligare. Om varan är skadad eller förskämd eller om köpeskillingen inte kan beräknas täcka minst kostnaden för försäljningen eller om tullmyndigheten annars finner att det finns särskilda skäl, får varan i stället förstöras.

Att vissa varor inte får säljas av tullmyndigheten följer av särskilda bestämmelser.

41 § En tullauktion skall kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på annat sätt, skall tullmyndigheten i god tid skicka särskild underrättelse, om adressen är känd, till den som är tullskyldig samt till den som kan antas vara ägare och den som kan antas ha särskild rätt till varan. Vad som sagts nu skall om möjligt tillämpas även innan en vara förstörs.

42 § Medel från försäljningen enligt 40 § skall användas till att täcka i första hand Tullverkets kostnader för förvaring och försäljning av varan, i andra hand tull för varan och i tredje hand andra skatter och avgifter samt ränta.

Uppkommer överskott, skall beloppet tillställas den tullskyldige eller, om någon annan visar att han var ägare till varan, denne. Om någon visar att han hade särskild rätt till varan, skall dock häremot svarande del av beloppet tillställas honom.

Om beloppet eller del därav inte har kunnat tillställas någon enligt andra stycket inom ett år från dagen för försäljningen, tillfaller det staten.

43 § Regeringen får meddela föreskrifter till utfyllnad och verkställighet av regler i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93 om export och annan utförsel av varor från gemenskapens tullområde.

Statistik

44 § Uppgifter som en tullskyldig eller någon annan lämnat om en vara enligt föreskrifter i förordning (EEG) nr 2454/93 eller föreskrifter som avses i 18 § denna lag används även för statistiska ändamål.

Regeringen får meddela föreskrifter om att den som för transportmedel från eller till tredje land skall lämna särskilda uppgifter till tullmyndigheten för transportstatistiska ändamål.

Tillfälliga lager, tullager, transitering, frizoner m. m.

45 § Bestämmelser om tillfälliga lager, tullager, transitering samt frizoner och frilager finns i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93. Regeringen får meddela föreskrifter till utfyllnad och verkställighet av dessa bestämmelser.

För försäljning av oförtullade eller obeskattade varor till flygpasagerare som avreser till utlandet får inrättas butik på flygplats (exportbutik). Om det finns särskilda skäl, får exportbutik inrättas även på någon annan plats.

46 § Tillstånd att inrätta frizon, frilager eller exportbutik meddelas av regeringen.

47 § En fraktförare är skyldig att lägga upp en icke-gemenskapsvara som införs till det svenska tullområdet på tillfälligt lager. Om ingen fraktförare åtagit sig att befordra varan, skall den som befordrat varan lägga upp den på tillfälligt lager. Vad som sagts nu gäller inte, om varan blir deklarerad till ett tullförfarande eller anmäld till annan godkänd tullbehandling och inte heller om varan redan är underkastad ett tullförfarande.

Befordras en vara på ett fordon som kommer till det svenska tullområdet med fartyg är den som svarar för vägtransporten skyldig att lägga upp varan på tillfälligt lager om fordonets förare medföljer fartyget. I annat fall har redaren denna skyldighet.

Om en fraktförare eller den som annars befordrat en vara inte fullgör sin skyldighet enligt första eller andra stycket, läggs varan upp på tillfälligt lager genom Tullverkets försorg. Den som inte fullgör skyldigheten skall ersätta Tullverket dess kostnader för varans uppläggning och förvaring. Tullmyndigheten kan bestämma att varan inte får tas ut från upplaget förrän kostnaderna ersatts eller säkerhet ställts för dem.

48 § En tullmyndighet får tillfälligt ta hand om en oförtullad vara om det behövs för tullkontrollen. Varan får läggas upp på tillfälligt lager eller tullager. I sådant fall skall 47 § tredje stycket tillämpas.

Innehavaren av ett tillfälligt lager är skyldig att ta emot oförtullade varor, om det kan ske utan avsevärd olägenhet.

49 § Regeringen får meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om varor, inklusive transportmedel, som förs till eller från en frizon eller ett frilager.

50 § I en frizon och ett frilager får industriell verksamhet, annan kommersiell verksamhet och serviceverksamhet bedrivas med de begränsningar och på de villkor regeringen föreskriver.

51 § Innehavare av en exportbutik skall betala den tull som belöper på sådan oförtullad vara som säljs till en resande med bestämmelseort inom EG:s tullområde. Vad som sägs om tull i denna paragraf gäller inte för andra skatter eller avgifter.

52 § Tillfälliga lager, tullager, frizoner och frilager samt exportbutiker är underkastade tullmyndigheternas övervakning och kontroll.

Regeringen får meddela föreskrifter om redovisningsskyldighet i fråga om varor som förvaras på sådana platser.

53 § Den som i verksamhet vid tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnas för tullbehandling av varor, får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han i verksamheten fått veta om någon enskilds ekonomiska och personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

Tullverkets kontrollverksamhet

54 § Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för transportmedels förare eller befälhavare att göra anmälan om transportmedlets ankomst från eller avgång till annat land.

55 § Icke-gemenskapsvaror och varor som hänförs till en godkänd tullbehandling som innefattar att varorna förs ut ur EG:s tullområde är underkastade tullmyndigheternas övervakning och kontroll (står under tullkontroll). Detta gäller inte oförtullade varor som lämnats ut till fritt förfogande enligt en deklaration för övergång till fri omsättning, utom i fall då deklarationen ogiltigförklarats.

56 § Transportmedel står under tullkontroll, om det

1. ombord på transportmedlet finns varor som står under tullkontroll,
2. kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, till dess anmälan om transportmedlet enligt 54 § har behandlats av tullmyndigheten,
3. skall avgå från det svenska tullområdet direkt till tredje land utan att medföra varor, sedan anmälan gjorts om detta.

Utöver vad som följer av första stycket 1 och 2 står transportmedel, som kommer till det svenska tullområdet och skall undersökas enligt 57 §, under tullkontroll till dess undersökningen slutförts.

57 § För kontroll av att deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt tulllagstiftningen har fullgjorts riktigt och fullständigt får tullmyndigheten undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras,
2. områden för tillfälligt lager, tullager, frizoner, frilager och exportbutiker, flygplatser och bangårdar, där varor som står under tullkontroll förvaras, och även lokaler inom sådana områden, samt
3. handresgods, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av resande vid inresa till eller utresa från EG:s tullområde eller av person som kan anmanas stanna enligt 58 §.

Bestämmelser om kroppsvisitation och kroppsbesiktning finns i 19 § lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

58 § Förare eller befälhavare på transportmedel som står under tullkontroll är skyldig att använda anvisad väg eller led, att medföra passhandling för transportmedlet och dess last och att stanna på en tullmyndighets anmaning.

Förbud får meddelas föraren eller befälhavaren att göra uppehåll under resa inom det svenska tullområdet, att utan tullmyndighetens medgivande ankomma eller avgå med transportmedlet samt att beträda eller lämna och lossa eller lasta transportmedlet.

Förare och befälhavare på transportmedel som inte står under tullkontroll och även andra personer är skyldiga att stanna på tullmyndighets anmaning. Sådan anmaning får ges, när det finns anledning att anta att anmälningsskyldighet föreligger för honom enligt tulllagstiftningen.

Anvisning, anmaning och förbud som avses i denna paragraf får meddelas endast om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

59 § En tullmyndighet får anbringa lås, förseglingar och igenkänningsmärken på transportmedel, containrar och andra varor som står under tullkontroll. Tullmyndigheten får också tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar, som avser ett sådant transportmedel, när det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

Bestämmelserna om befogenhet för en tullmyndighet att tillfälligt ta hand om oförtullade varor finns i 48 § första stycket.

60 § Om det behövs för kontrollverksamheten och det inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får en tullmyndighet tillfälligt stänga av områden där transportmedel lossas eller lastas eller passagerare går ombord på eller lämnar transportmedel. Detta gäller även annat område närmast transportmedel, liksom infarter till och utfarter från tillfälliga lager, frizoner och flygplatser.

61 § En tullmyndighet får preja fartyg inom det svenska tullområdet, om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export av varor.

Om ett fartyg under resa mellan orter inom EG: s tullområde lämnar detta område och därvid avviker från sin rätta kurs utan att nöd eller annat tvingande skäl föreligger, får tullmyndigheten, om befälhavaren inte följer en anmaning att återvända till EG:s tullområde, inbringa fartyget till en plats inom det svenska tullområdet. Om en anmaning inte kan ges eller om det finns särskild anledning anta att en anmaning skulle förhindra eller avsevärt försåra ett inbringande av fartyget, får det inbringas utan föregående anmaning.

Inbringande enligt andra stycket får inte ske av ett utländskt fartyg eller inom annan stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den andra staten.

62 § För sådan kontroll som avses i 57 § skall den vars uppgifter skall kontrolleras eller för vars räkning varan importerats eller exporterats ge den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan och transportmedlet. Denne skall också lämnas tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser.

Den som inte fullgör skyldigheten enligt förordning (EEG) nr 2913/92 att svara för den transport och hantering som är nödvändig för undersökning och provtagning av varor, skall enligt beslut av tullmyndigheten ersätta staten dess kostnad för åtgärderna. Vad som sägs i 37 § om indrivning av tull skall gälla även sådan ersättning. Tullmyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från ersättningsskyldigheten.

63 § Även i annat fall än som avses i 62 § första stycket får en tulltjänsteman undersöka och ta prov på varor som står under tullkontroll.

64 § Om det finns anledning att anta att en uppgift som lämnats enligt tullagstiftningen inte är riktig, får tullmyndigheten anlita särskild sakkunnig för att få fram den upplysning som behövs. Om uppgiften visas vara oriktig, är den som lämnat uppgiften skyldig att stå för kostnaden för den sakkunnige. Sådan skyldighet föreligger dock inte, om den oriktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna med mer än tio procent.

En tullmyndighet får, med Generaltullstyrelsens medgivande, anlita särskild sakkunnig även när en uppmaning att lämna uppgift eller handling rörande en vara inte har följts. Den som rätteligen skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen skall stå för kostnaden, om styrelsen inte beslutar annat.

Om Tullverket haft kostnad som enligt första eller andra stycket någon annan skall stå för, skall denne enligt beslut av tullmyndighet ersätta staten dess kostnad. Vad som sägs i 37 § om indrivning av tull skall gälla även sådan ersättning.

65 § Om det behövs för kontrollverksamheten eller för uppgiftsskyldigheten enligt 118 §, får regeringen föreskriva att den som deklarerar en vara till ett tullförfarande eller anmäler en vara till annan godkänd tullbehandling skall lämna uppgift om sitt organisationsnummer eller personnummer.

66 § Polisen och Kustbevakningen är skyldiga att medverka i kontrollverksamheten enligt denna lag. Vad som sägs i 57 - 63 §§ om tullmyndighet och tulltjänsteman gäller vid sådan medverkan också polismyndighet och Kustbevakningen samt polisman och tjänsteman vid Kustbevakningen.

Även postbefordringsföretag som regeringen bestämmer och järnvägsföretag är skyldiga att medverka i kontrollverksamheten enligt denna lag i fråga om varor som befordras med post eller på järnväg. I fråga om sådan medverkan gäller inte 57 - 63 §§.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter om medverkan som avses i första och andra styckena.

67 § Transportföretag som befordrar resande från tredje land skall utan kostnad för staten ställa de lokaler och anordningar till Tullverkets förfogande som enligt vad Generaltullstyrelsen bedömer behövs för undersökning och tullklarening av resgods och fordon som resande för med sig, för förhör, kroppsvisitation och kroppsbesiktning av resande samt för tullpersonal under uppehåll i tjänstgöringen.

68 § Tullmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara deklara-tions- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att deklara-tions- eller uppgiftsskyldigheten fullgjorts på ett riktigt och fullständigt sätt.

Vad som sagts i första stycket gäller även den för vars räkning en vara importerats eller exporterats.

Om ett föreläggande enligt första eller andra stycket avser uppgifter i räkenskaper som förs med hjälp av automatisk databehandling skall dessa därvid efter tullmyndighetens bestämmande tillhandahållas i utskrift eller på medium för automatisk databehandling.

69 § Tullmyndigheten får förelägga den, som bedriver verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgift av betydelse för kontrollen av annan persons deklara-tions- eller uppgiftsskyldighet kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över kopia av handling rörande rättshandling mellan den som föreläggs och den andre personen (kontrolluppgift).

Den som föreläggs kan, om föreläggandet medför att han måste lägga ned ett betydande arbete för att fullgöra det, i stället ställa nödvändiga handlingar till tullmyndighetens förfogande för granskning.

70 § Tullmyndigheten får besluta om revision hos den som är eller kan antas vara deklara-tions- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen samt den som bedriver verksamhet av sådan art att uppgift av betydelse för kontrollen av annan persons deklara-tions- eller uppgiftsskyldighet kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten.

Revisionen får avse att kontrollera att deklara-tions- eller uppgiftsskyldigheten enligt tullagstiftningen fullgjorts riktigt och fullständigt.

71 § Ett beslut om revision skall överlämnas till den reviderade innan revisionen verkställs. Beslutet skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 76 och 77 §§.

I ett beslut om revision skall tullmyndigheten förordna en eller flera tjänstemän att verkställa revisionen (revisor).

72 § En revision skall bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten. För det fall den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 74 § fjärde stycket och om andra tvångsåtgärder i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Tullmyndigheten får om det behövs bestämma tid och plats för revisionen. Denna får inte utan särskilda skäl verkställas hos enskild mellan kl. 19 och kl. 8. Revisionen skall ske hos den reviderade om han begär det och revisionen kan göras där utan betydande svårighet.

Om revisionen inte verkställs hos den reviderade skall handlingarna på begäran överlämnas till revisorn mot kvitto.

73 § Vid revision får räkningsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas om de inte skall undantas enligt 76 §.

Vid revision får revisorn även ta prov på varor och granska varulager.

Med handling förstås framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

74 § Vid revision skall den reviderade tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för revisionen. Han skall också lämna tillträde till utrymmen som huvudsakligen används i verksamheten för sådan åtgärd som avses i 73 § och om möjligt ställa en ändamålsenlig arbetsplats till förfogande samt i övrigt ge den hjälp som behövs vid revisionen.

Revisorn skall på begäran ges tillfälle att själv använda tekniskt hjälpmedel för att ta del av upptagning som kan uppfattas endast med sådant hjälpmedel, om inte den reviderade i stället tillhandahåller en kopia av upptagningen och denna utan svårighet kan granskas med annat tillgängligt tekniskt hjälpmedel. Revisorn får kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning som avses i andra stycket får endast de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas, som behövs för att tillgodose ändamålet med revisionen. Granskningen får inte verkställas via telenät.

Om den reviderade inte fullgör sina skyldigheter enligt första eller andra stycket får tullmyndigheten förelägga honom vid vite att fullgöra dem.

75 § En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkningsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Tullmyndigheten skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den reviderade i de delar som rör honom.

76 § På den enskildes begäran skall från föreläggande eller revision undantas

1. handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken,
2. annan handling med ett betydande skyddsintresse om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom.

Handling som avses i första stycket 2 får undantas endast om handlingens skyddsintresse överväger dess betydelse för kontrollen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även föreläggande att lämna uppgifter.

77 § En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling, skall ges in till länsrätten, tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Om den reviderade begär att en handling skall undantas från revision skall handlingen, om tullmyndigheten anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till länsrätten.

Länsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen eller uppgiften skall undantas från kontrollen.

78 § I fråga om upptagning som avses i 73 § tredje stycket bestämmer länsrätten i vilken form eller på vilket sätt den skall tillhandahållas i målet.

Länsrätten får i fråga om upptagning som avses i föregående stycke besluta om sådana begränsningar i tullmyndighetens rätt att själv använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgift, som skall undantas från granskning, inte skall bli tillgänglig för myndigheten.

79 § Om den enskilde begär det, skall länsrätten pröva om beslut kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller uppgift inte omfattas av kontrollen handläggs frågan om undantagande på sätt som anges i 77 och 78 §§ samt i första stycket.

80 § Om en handling eller del av handling undantagits från kontroll, får dess innehåll inte återges eller åberopas vid redogörelse för granskningen eller annars inför myndighet. Detta gäller även om en handling, utan beslut av länsrätten, återlämnats efter det att den begärts undantagen.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet.

Tullskyldighet för postförsändelser

81 § I fråga om varor som inkommer till tullområdet i postförsändelser skall postbefordringsföretag som regeringen bestämmer anses som deklarerant och tullskyldig, om varorna inte deklarerats för övergång till fri om-sättning eller hänförs till annan godkänd tullbehandling av någon annan.

Har försändelsen kommit adressaten till handa, skall dock denne anses som deklaratant och tullskyldig vid tillämpning av regler om omprövning och bokföring i efterhand.

Tulltillägg, förseningsavgift, straff och vite

82 § Har den som är tullskyldig och skyldig att lämna skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad deklaration, i en deklaration eller ett annat dokument som under förfarandet avgetts till ledning för fastställande av tull, lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, skall han påföras en särskild avgift (tulltillägg). Tulltillägget är tjugo procent av den tull som inte skulle ha påförts, om den oriktiga uppgiften godtagits. Detsamma gäller, om den tullskyldige skriftligen har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser omprövning av tulltaxeringsbeslut eller i ett överklagat ärende som avser fastställande av tull.

Avgiftsberäkning enligt första stycket sker efter tio procent dels när den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial som bifogats deklarationen, dels när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

Om avvikelse från deklaration har skett vid skönstulltaxering skall den tullskyldige påföras tulltillägg. Tulltillägget är tjugo procent av den tull som vid taxeringen påförs den tullskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts honom. Till den del taxeringen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den tullskyldige påförs dock tulltillägg enligt första stycket.

83 § Tulltillägg skall påföras om tullskyldighet uppkommer på grund av

1. olaga införsel,
2. olaga undandragande av varor från tullövervakning, eller
3. förfogande i övrigt över en oförtullad vara, i strid mot för varan föreskriven inskränkning i förfoganderätten som föreskrivits för varan.

Första stycket gäller endast om den tullskyldige rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad deklaration till ledning för fastställande av tull.

84 § Tulltillägget enligt föregående paragraf är tjugo procent av den tull som påförs. Även den som förfogat över en förtullad vara i strid mot föreskriven försättningsförfogande för befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av tull skall påföras tulltillägg. Tulltillägget är tjugo procent av den tullförmån som den tullskyldige går miste om.

85 § Vid tillämpning av 82 § ansvarar den som är tullskyldig för handlingar och underlåtenhet av hans ombud. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en tullskyldig som är juridisk person skall anses ha lämnats av den tullskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den tullskyldige.

86 § Tulltillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av tulldeklaration eller annat dokument som lämnats till ledning för tulltaxeringen.

Tulltillägg påförs inte heller i den mån avvikelser avser bedömning av ett yrkande, såsom fråga om yrkad förmånsbehandling, anspråk på tullbefrielse eller tullnedsättning eller fråga om skäligheten av en uppskattning eller värdering, och avvikelserna inte gäller uppgift i sak.

Om en tullskyldig frivilligt har rättat en oriktig uppgift eller anmält förhållande som avses i 83 § påförs inte tulltillägg.

87 § Om den som deklarerat en vara för övergång till fri omsättning med tillämpning av förenklat deklarationsförfarande eller lokalt klareringsförfarande inte har kommit in med kompletterande tulldeklaration vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, påförs han en särskild avgift (förseningsavgift).

Förseningsavgiften är 300 kronor. Avgiften är dock 600 kronor, om den tullskyldige anmodats att lämna tulldeklarationen, men inte fullgjort skyldigheten inom den bestämda tiden.

88 § Tulltillägg och förseningsavgift får helt eller delvis efterges, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den tullskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den kan anses ursäktlig. Detsamma gäller, om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut tillägget eller avgiften.

Tulltillägg får helt efterges även när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.

Förseningsavgift får helt eller delvis efterges också när underlåtenheten är att anse som ringa.

89 § Tulltillägg eller förseningsavgift får inte påföras sedan den tullskyldige har avlidit.

90 § Om en oförtullad vara eller dess värde blir föremål för förverkande, skall annan skatt än tull, avgifter och tulltillägg inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага skall upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

Erlagd tull skall beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

91 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av tullmyndigheten. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombudet som avses i 100 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Den tullskyldiges yrkande i fråga om tulltillägg eller förseningsavgift skall utan hinder av vad som annars gäller om överklagande prövas, om beslutet om den tull som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har

vunnit laga kraft. Detsamma gäller, om det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den tullskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen förordna att det skall tas upp och vidare handläggas av tullmyndigheten.

Innan beslut fattas om påföring av tulltillägg eller förseningsavgift skall den tullskyldige om möjligt ges tillfälle att yttra sig.

Underrättelse om att tullmyndigheten överväger att påföra tulltillägg eller förseningsavgift får ske genom överföring av elektroniskt dokument.

92 § Bestämmelserna om eftergift av tulltillägg och förseningsavgift skall beaktas, även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om tulltillägg eller förseningsavgift.

Om tull sätts ned, skall också vidtas den ändring i beslutet om tulltillägg som nedsättningen kan föranleda.

Vid handläggningen i länsrätt eller kammarrätt av mål om tulltillägg eller förseningsavgift skall muntlig förhandling hållas, om den tullskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning anta att tulltillägg eller förseningsavgift tas ut.

93 § Tulltillägg under femtio kronor påförs inte.

Tulltillägg tillfaller staten.

94 § Om betalningsskyldighet för tull inte längre kan åläggas, får tullmyndigheten inte påföra tulltillägg på beloppet.

95 § Bestämmelserna i 25 - 27, 30, 36 och 37 §§ tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift.

96 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. underlåter att lämna uppgift eller inge handling till tullmyndighet enligt föreskrift i tullagstiftningen eller beslut som tullmyndighet meddelat med stöd av denna lagstiftning,

2. underlåter att lägga upp en vara på tillfälligt lager enligt 47 §,

3. använder eller förbrukar en icke-gemenskapsvara i strid mot föreskrift i tullagstiftningen eller beslut som tullmyndighet meddelat med stöd av denna lagstiftning, eller

4. bryter mot föreskrift i förordningen (EEG) nr 2913/92, förordningen (EEG) nr 2454/93, denna lag eller föreskrifter som utfärdats med stöd av denna tullagstiftning eller beslut som tullmyndighet meddelat med stöd av denna lagstiftning om skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras på tillfälligt lager eller tullager eller i frizon eller i frilager eller som är föremål för förenklat förfarande vid tillämpning av ett tullförfarande

döms för tullförseelse till böter.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

97 § Ansvar för tullförseelse inträder inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken eller lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

98 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av tullmyndighet.

99 § När en tullmyndighet med stöd av tullagstiftningen förelägger tullskyldig eller annan att vidta åtgärd som behövs för förtullning eller annan tullklarering eller för Tullverkets kontrollverksamhet, kan vite föreläggas.

Vite kan även föreläggas, om någon underlåtit att lämna uppgift eller inge handling enligt föreskrift i tullagstiftningen eller att fullgöra skyldighet som föreskrivs i 62 § eller med stöd av 65 §.

Vite får inte fastställas till lägre belopp än femhundra kronor eller högre än femtusen kronor.

Frågor om utdömmande av vite prövas av Generaltullstyrelsen.

Bestämmelsen i 36 § tillämpas även i fråga om viten.

I övrigt gäller bestämmelserna i lagen (1985:206) om viten.

Allmänt ombud

100 § Hos Generaltullstyrelsen skall finnas ett allmänt ombud som för det allmänna talan i mål och ärenden som avses i 107 § första stycket utom sådana mål och ärenden som gäller eller har samband med inskränkning i rätten att förfoga över varor. Det allmänna ombudet får föra talan även till förmån för den tullskyldige eller annan enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilda parten.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.

Överklagande

101 § Beslut, som någon annan tullmyndighet än Generaltullstyrelsen har meddelat enligt denna lag eller enligt bestämmelser som meddelats med stöd av lagen eller enligt tullagstiftningen i övrigt, får överklagas hos Generaltullstyrelsen.

Tullmyndighets beslut om revision enligt 70 § får inte överklagas.

102 § Om överklagande enligt 101 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull skall överklagandet ha kommit in till den myndighet som meddelat beslutet inom tre år från den dag då tullskyldigheten uppkom. Om tulltaxeringsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskyldigheten uppkom får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då den tullskyldige fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket omprövats får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskyldigheten uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då den tullskyldige fick del av omprövningsbeslutet.

Den tullskyldige får överklaga ett tulltaxeringsbeslut även om det inte gått honom emot.

103 § Beslutsmyndighet som avses i 102 § skall pröva om den tullskyldiges överklagande har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att beslutsmyndigheten har lämnat den tullskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en annan tullmyndighet än den som fattat beslutet. Överklagandet skall då omedelbart översändas till den tullmyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till tullmyndigheten.

104 § Om överklagandet inte avvisas enligt 103 §, skall beslutsmyndigheten snarast ompröva det överklagade beslutet.

Ett överklagande förfaller, om tullmyndigheten ändrar beslutet så som den tullskyldige begär.

Om myndigheten ändrar beslutet på annat sätt än den tullskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får myndigheten lämna den tullskyldige tillfälle att återkalla överklagandet.

105 § Om överklagandet inte avvisas enligt 103 § eller förfaller enligt 104 §, skall tullmyndigheten överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till Generaltullstyrelsen. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till Generaltullstyrelsen utan föregående omprövning.

106 § Vad som sägs i 102- 105 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, dröjsmålsavgift, tulltillägg och förseningsavgift.

107 § Generaltullstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt bestämmelser som meddelats med stöd av lagen eller enligt tullagstiftningen i övrigt får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, när det är fråga om

1. fastställelse av tull och prövningen inte gäller sådant beslut om befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av tull som meddelats med stöd av regeringens bemyndigande,

2. uttag av tull ur en vara enligt gemenskapsregler eller 37 § denna lag,

3. temporär import,

4. restitution av tull,

5. ursprungsintyg som krävs för erhållande av förmånsbehandling,

6. inskränkning i rätten att förfoga över en vara,

7. bindande klassificeringsbesked,

8. ränta eller dröjsmålsavgift,

9. tulltillägg eller förseningsavgift,

10. ersättning som avses i 62 § andra stycket eller 64 § eller ersättning för särskilda kostnader för bindande klassificeringsbesked,

11. beslut om föreläggande som meddelats enligt tullagstiftningen, eller

12. utdömande av vite.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

I övrigt överklagas Generaltullstyrelsens beslut enligt denna lag eller

enligt bestämmelser som meddelats med stöd av lagen eller enligt tullagstiftningen i övrigt hos regeringen, om inte annat är särskilt föreskrivet.

108 § Om en part har överklagat ett beslut i sådant mål eller ärende vari enligt 100 § det allmännas talan skall föras av ett allmänt ombud, får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse skall ha kommit in till den myndighet som meddelade beslutet inom två månader, om överklagande görs enligt 102 eller 106 §, inom en vecka i mål om bindande klassificeringsbesked och i övrigt inom två veckor från den dag då han fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om han inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

109 § Bestämmelserna i 6 kap. 13 och 18 — 24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar vid överklagande av beslut som avses i 102 och 106 §§. Vad som i nämnda bestämmelser sägs om Riksskatteverket skall gälla det allmänna ombudet och vad som sägs om länsrätten Generaltullstyrelsen.

110 § Beslut enligt 20, 21, 23 och 24 §§ samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift skall gälla omedelbart. Detsamma gäller annat beslut av tullmyndighet, som meddelas enligt denna lag eller enligt föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen och som inte innebär att målet eller ärendet avgörs.

Särskilda bestämmelser

111 § Belopp som enligt tullagstiftningen skall betalas till eller utbetalas från en tullmyndighet, skall avrundas till närmast lägre hela kronor.

112 § Av förordningen (EEG) nr 918/83 framgår att tullfrihet skall medges för försändelser som avsänts från ett tredje land till en mottagare i gemenskapen och vars sammanlagda värde uppgår till högst 22 ecu, dock inte till den del sådan försändelse innehåller alkoholhaltiga produkter, parfym, luktvatten, tobak eller tobaksvaror.

Utöver vad som följer av första stycket skall tull och annan skatt och avgift inte tas ut för en varuförsändelse när den tull och annan skatt och avgift som är föreskriven för försändelsen sammanlagt inte uppgår till ett hundra kronor. Detta gäller dock inte om försändelsen innehåller spritdrycker, vin, starköl eller tobaksvaror, eller utgör ett led i en postorderförsäljning.

113 § En tullmyndighet kan medge att en icke-gemenskapsvara överläts till staten, om överlåtelsen inte medför olägenhet eller kostnad för Tullverket.

Tull skall inte tas ut för en vara som överläts till staten enligt första stycket. Att varan skall anses ha blivit upplagd på tullager framgår av artikel 867a i förordning (EEG) nr 2454/93.

114 § Regeringen får, med avvikelse från denna lag, meddela föreskrifter om hur varor skall hänföras till en godkänd tullbehandling i vissa fall, när varor importeras till eller exporteras från tullområdet på järnväg, med post eller med luftfartyg.

115 § På tullplats sker tullförrättning utan kostnad för allmänheten inom område och på de tider som regeringen föreskriver. Regeringen får föreskriva att tullförrättning även i andra fall skall ske utan kostnad för allmänheten.

116 § Den som föranleder tullförrättning som inte är avgiftsfri skall betala avgift för förrättningen (förrättningsavgift) enligt taxa som regeringen föreskriver.

Bestämmelsen i 36 § tillämpas även i fråga om förrättningsavgift.

117 § Regeringen får föreskriva att avgifter skall betalas för

1. tillstånd till betalningsansånd,
2. utfärdande av särskild tullräkning, och
3. tillstånd att inneha exportbutik.

Bestämmelsen i 36 § tillämpas även i fråga om avgifter enligt första stycket.

118 § Tullmyndigheterna skall på begäran tillhandahålla Sveriges riksbank, Riksskatteverket, Statens livsmedelsverk, Statens jordbruksverk, Kommerskollegium, skattemyndighet och Statistiska centralbyrån uppgifter som förekommer hos tullmyndigheterna och som rör import eller export av varor.

I tullregisterlagen (1990:137) finns bestämmelser om utlämnande till vissa myndigheter av uppgifter ur tullregistret på medium för automatisk databehandling.

119 § Regeringen får bemyndiga Generaltullstyrelsen att meddela föreskrifter i de ämnen som anges i 3 §, 4 §, 7 § första och andra styckena, 9 §, 12 § tredje stycket, 16, 18, 27, 36 och 43 §§, 44 § andra stycket, 45 § första stycket, 49 §, 50 §, 52 § andra stycket, 54 §, 65 §, 66 § tredje stycket och 114-117 §§.

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Vid lagens ikraftträdande upphör tullagen (1987:1065) och tulltaxelagen (1987:1068) att gälla. Beslut enligt den upphävda tullagen som har meddelats före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser.

2. De upphävda lagarna skall dock fortfarande tillämpas i fråga om varor som anmälts till förtullning eller borde ha anmälts till förtullning före ikraftträdandet.

3. Föreskrifterna i den upphävda tullagen om tullager och frihamn gäller ett år efter ikraftträdandet i fråga om tullager och frihamnar till vilka tillstånd getts före ikraftträdandet.

4. Bestämmelser om anmälnings- och uppgiftsskyldighet och om Tullverkets kontrollverksamhet enligt den upphävda tullagen skall fortfa-

rande gälla i fråga om krigsmateriel som avses i lagen (1992:1300) om krigsmateriel och produkter som avses i lagen (1991:341) om strategiska produkter när krigsmaterielen eller produkterna förs ut ur landet till ett land som är medlem i Europeiska unionen.

Bestämmelser om anmälnings- och uppgiftsskyldighet enligt den upphävda tullagen, samt 63 §, 64 § till den del den avser skyldighet att stanna på tullmyndighets anmaning och 65 § samma lag skall fortfarande gälla för varor som skall beskattas enligt lagen (1994:1565) om beskattning av privatinförsel av alkoholdrycker och tobaksvaror från land som är medlem i Europeiska unionen. Detsamma gäller

- a. narkotika som avses i narkotikastrafflagen (1968:64),
  - b. injektionssprutor och kanyler,
  - c. dopningsmedel som avses i lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel,
  - d. vapen och ammunition som avses i vapenlagen (1973:1176),
  - e. springstiletter, springknivar, knogjärn, kaststjärnor, riv- eller nit-handskar och batonger samt karatepinnar, blydaggar, spikklubbor eller liknande,
  - f. kulturföremål som avses i 5 kap. 4 - 6 §§ lagen (1988:950) om kulturminnen m.m.,
  - g. hundar och katter för annat ändamål än handel,
  - h. spritdrycker, vin eller starköl,
- som förs in i landet från eller förs ut ur landet till ett land som är medlem i den Europeiska unionen om införseln eller utförseln står i strid med förbud eller sker med stöd av tillstånd som föranletts av vilseledande uppgift.

5. Förekommer det i lag eller i annan författning hänvisning till tullagen (1987:1065) eller tulltaxelagen (1987:1068) skall hänvisningen i stället gälla motsvarande bestämmelser i den nya tullagstiftningen.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

JAN NYGREN
(Finansdepartementet)
